

Դ Ո Ւ Ն Մ Ե Ր Ի Ն Ն Ե Ս

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ

Եւ արդ նորէն ես ֆազի, իբր առաքւան մէջ կեանքիս,
Կը մըտածեմ ուժգնութեամբ եւ ուժովցած կը զգամ զիս .
Դուն մերինն ես ... կը բաւէ այսֆանը լոկ . միայն դուն,
Դուն մերինն ես ... եւ ահա անջրպէսէն դարեւուն

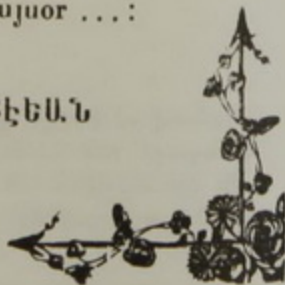
Կը զգամ դառնալը ինծի եւ միանալը ֆեզմով
Իմ պապերուս հոգիին որ համակ ուժ ու կորով
Եւ փափկութիւն եւ լոյս է՝ շինուած ֆեզմէ, ֆու հուէդ,
Քու ջինջ օդէդ ու ջուրէդ, հոգի՛ն որմէ շիթ մը գէթ

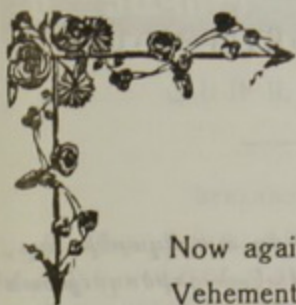
Երակներուս մէջ կ'ապրէր, գաղտնածածուկ կ'ապրէ՛ր դեռ
Եւ ըզֆեզ գալ գրկելու զիս արժանի դեռ կ'ընէր ...:
Դո՛ւն մերինն ես ...: Թէեւ ֆեզ մենէ խըլած ըլլային,
Քեզ կոխոտած ու ֆամած, եւ ա՛լ կըմախֆ ցաւագին՝

Քու մերկ լեռներդ ու դաշտերդ ըլլային լոկ մեզ թողած,
Բայց դուն մերինն ես, կ'ըսեմ ու կը կրկնեմ երկիւղած,
Եւ գերթ տղայ մը յիւող իր նրբանածն հեռաւոր՝
Հրնուանք մ'ու դող մը յանկարծ կը լեցնէ սիրքս այսօր ...:

1914

ՎԱՀԱՆ ԹԷՔԷԵԱՆ

TO ARMENIA

Now again I think of you, — as in days when I was young —,
Vehemently, and I feel that I am growing strong;
O, you are ours, Armenia, and that alone is enough,
You are ours ... and behold from the centuries far off

I feel the return to me, and I feel linked through you
To my ancestors' soul, all vigour, light, tenderness, due
To your soil, and to you, to your pure water and air,
To your soul, a breath of which still in my heart I bear,

And in my blood secretly it lived and made me worthy
To come to you, to embrace and caress you heartily.
You are ours ...: And although they have seized you from us,
And have trampled over you, squeezed you and left you thus

A doleful skeleton of your mountains and plains bare,
Yet you are ours, I say so and ardently repeat it here;
And as a youth rememb'ring his betrothed love far away,
A sudden joy and shiver fills my heart and makes it sway.

Trans. M. MANOUKIAN

VAHAN TEKEYAN

